

i udmeldinger fra praktiserende læger. Der er en meget skarp kommentar, den her er hentet fra Urban, hvor HK's formand John Dahl siger følgende: Der åbnes op for en ladeport for, at arbejdsgiveren kan indhente personfølsomme oplysninger om den sygemeldte.

Han fortsætter: Det er hensigten, at disse meget personfølsomme oplysninger skal benyttes til at fastholde den ansatte i virksomheden, men der er intet i lovforslaget, som forhindrer arbejdsgiverne i at bruge oplysninger til i stedet at skille sig af med den ansatte.

Og han siger endelig: Beskæftigelsesministeren giver med lovforslaget kommunernes forvaltning lettere adgang til ensidigt at beslutte, at den sygemeldte delvis kan raskmeldes, også selv om arbejdspladsen ikke vil modtage den sygemeldte.

Jeg synes altid, man skal være forsigtig, når man tolker, hvad der er bedst for et andet menneske. I gamle dage stod der oven over Arbejdsministeriet »Overformynderiet«. Det står der ikke længere. Men det var bygget på den tanke, at et system altid vidste bedst, hvad der var godt for mennesket, og når et system besluttede, at det var bedst for et menneske at arbejde, så var det bedst at arbejde. Er det nu så sikkert? Nogle af de sager, vi møder i hvert fald i den sociale sektor, har at gøre med mennesker, der har ondt i kroppen, ondt i sjælen, og så kan der komme en eller anden sagsbehandler og sige: Vi kan se på dig, uanset hvad du siger, at det er bedst for dig at komme i gang.

Det er jo det, der forceres voldsomt med det her lovforslag.

Og så er vi ved det tredje element i lovforslaget og den anden dårlige nyhed, nemlig at skruer på refusionsinstrumentet, sådan at man gør det ekstremt attraktivt at støde mennesker ud af sygedagpengesystemet på et tidligt tidspunkt. Allerede i dag slås vi med det forhold, at mennesker, der er syge, som har en uklar diagnose, som har en diagnose, der ikke kan afklares, ender med efter 52 uger, at dagpengene lukker, det, jeg vil kalde det store, sorte hul i den socialpolitiske debat. For det betyder, at mennesker oven i sygdommen pludselig oplever, at deres forsørgelsesgrundlag forsvinder.

Med det her lovforslag åbner man op for en trafik, uanset hvad man siger, der i voldsom grad vil bevæge sig i retning af det her.

Hvis nogen er i tvivl, så havde vi debatten under de korte bemærkninger om konsekvensen, da man skruede på refusionssatsen for før-

tidspension. Det var præcis samme flytning, man lavede, nemlig en flytning fra 50 pct.s kommunal finansiering til 65 pct.s kommunal finansiering. Den lille flytning havde den virkning, at antallet af mennesker, der fik tilkendt førtidspension, blev halveret på 4 år.

Det var fint nok, hvis det var, fordi de mennesker havde fået det bedre – det er jo ikke et socialpolitisk mål, at så mange som muligt er på førtidspension – men det er jo ikke derfor, at det skete. Det skete med baggrund i, at nogle mennesker, der ifølge lovgivningen havde ret til en førtidspension, ikke fik deres førtidspension. Det samme vil ske i det her tilfælde, at nogle mennesker, der har ret til sygedagpenge, vil blive afskåret fra denne ret.

Så vil jeg sige som min afrunding, at jeg også synes, det er lidt underligt, at en regering, der hævder at repræsentere store dele af hele folket – det er jo de meldinger, vi møder sådan i meget opstemte øjeblikke, at man er det store lønmodtagerparti – nu i det her lovforslag laver en drejning, hvor man alene lytter til arbejdsgiverne.

Jeg tror, at de jubler i Dansk Arbejdsgiverforening, mens de, hvis man kigger på svarene fra HK, fra 3F osv., bestemt ikke bryder sig om det de steder. De ved godt, hvilke konsekvenser det vil få for deres medlemmer. Så jeg synes, at regeringen meget ensidigt har taget stilling til fordel for Dansk Arbejdsgiverforening med det udspil her.

Jeg skal lige sige for en sikkerheds skyld: SF kan ikke støtte forslaget, som det ligger.

Kl. 10.50

Formanden:

Tak til hr. Villy Søvnald. Den næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hvad er det nu egentlig, det her forslag skulle handle om? Hvis man skal tage de indledende bemærkninger for pålydende, så er målet at nedbringe og forebygge sygefraværet. Det er et prisværdigt formål.

Sygdom og sygefravær er noget skidt for det enkelte menneske, samtidig med at det er penge ud af lommen; sygdom og sygefravær er enormt dyrt for samfundet, 150.000 arbejdsår går faktisk tabt hvert år på den konto, og alene de direkte omkostninger til dagpenge og løn under sygdom løber op i ca. 32 mia. kr.

Men hvad er så indholdet i lovforslaget?

Hvor er de initiativer, som kan forebygges at folk